

Socialdemokratiet, der så på forunderlig vis pludselig forsvandt ud af mediebilledet, hvorefter finansministeren og arbejdsministeren måtte tage over?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil bare sige til det dér med at lave nogle justeringer af en aftale, at jeg synes, det har været lovende også for den store og besværlige videre udmøntning af de mange punkter, som er aftalt blandt seks partier, at der har været en vilje til at lave fornuftige fortolkninger og justeringer allerede i første fase.

Vi er jo godt klar over, at vel er demokratiets reelle arbejdsvilkår, at skal så mange brikker skrues sammen, skal det ske i en forhandling, hvor ikke alle og hele befolkningen deltager fra starten, men vi er jo omvendt meget indstillet på, at kan der komme relevant kritik og relevante forslag til forbedringer fra den ydre verden, diskuterer vi dem fordomsfrit, når bare den hovedkonstruktion, som vi har aftalt, og det hovedformål, som vi sigter mod, kan fastholdes.

Det synes jeg faktisk er en utrolig fornuftig holdning, som hr. Thulesen Dahl skulle have respekt for i stedet for at prøve at kritisere.

Formanden:

Jeg har nu fem medspørgere på listen, og belært af erfaringen fra forrige spørgsmål kan vi næppe nå flere.

Den første er fru Pia Kjærsgaard og derefter hr. Jes Lunde.

Pia Kjærsgaard (DF):

I finansministerens tidligere besvarelse kom han ind på – sådan blev det opfattet, tror jeg, af store dele af salen – at De Konservative sådan på det nærmeste var meldt ud af finanslovforliget, men at Venstre stadig var en part af det. Kan ministeren bekræfte det?

Og så vil jeg godt lidt tilbage til alle de svar, som ministeren har givet, hvor han er kommet ind på efterlønnen, og hvor ministeren har sagt, at nu var den socialt afbalanceret, nu var det dem, som havde de færreste ressourcer selv, der fik mest, og det var denne her tennisspillende direktør, som måtte til at betale. Det står jo i stærk, stærk modstrid med statsministerens udtalelse under valgkampen, hvor han sagde: Så længe, jeg sidder med regeringsansvaret, så vil der ikke blive rørt ved efterlønnen.

Jeg vil godt bede ministeren om at besvare, om ikke det er forringelser af efterlønnen. Det ord har både statsministeren og finansministeren svært ved at tage i deres mund, men det er jo i bund og grund forringelser og altså direkte løftebrud fra regeringens side.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det kan vel ikke være anderledes, end at de partier, der så alligevel til sidst ikke var med i aftalen, bruger den slags udtryk, som fru Pia Kjærsgaard gør.

Statsministeren har selv haft lejlighed til at svare på, hvad det er, vi/han/regeringen har sagt, og hvad vi ikke har sagt. Vi mener, at den modernisering, den omformning af efterlønnen, der ligger i denne aftale, er i overensstemmelse med det, vi har lovet, og at der ikke er tale om systematiske forringelser. Der er tale om, at nogle får mere, og nogle får mindre, end hvis vi havde beholdt de gamle regler.

Jeg var lidt inde på det i mit svar til hr. Sohn, men nåede ikke at fuldende det. Så vidt vi kan se, bliver halvdelen af de af SiD's medlemmer, der går på efterløn fra arbejdsløshed, ikke dårligere stillet, de bliver bedre stillet under efterlønsperioden i forhold til nu.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil sige til finansministeren, at det jo ikke kan være et udtryk for, at man lever op til sit løfte, når efterlønsgarantien er blevet til, at man konsekvent forringer vilkårene for arbejdsmanden, ham, som systemet her var tiltænkt, og forbedrer forholdene for de højestlønnede, både ved at man laver en hårdhændet modregning for dem, der virkelig har brug for at træde tidligt af, og giver en gave til dem, der overhovedet ikke har brug for det.

Man laver en modregning for arbejdsindkomster, hvor man fjerner den lille mands 200-timers-regel og i stedet for indfører et system, som er godt for dem med de store indkomster, og endelig for det fjerde, man forhøjer a-kasse-kontingentet på en måde, som er absolut dyrest for de laveste indkomster.

Er det så underligt, vil jeg spørge finansministeren, at det her helt konsekvent opfattes som et indgreb, der er vendt imod arbejdsmanden, ham, som efterlønnen var tiltænkt, og noget, som i stedet for udvikler sig til at blive en ren gavebod for dem med de største indkomster? Kan finansministeren på den baggrund